

स्मृत्यनुक्षणः किन्तु जन्यजनकत्वादिहोऽपीति हरदत्तः
तेन केकयीति सिद्धम् । देवकराजकन्याभेदे देवकशब्दे
दृश्यम् । देवकी च कश्यपपत्न्या अदितेरवतारः यथोक्तं
हरिवं० ५६अ० “तस्य (कश्यपस्य) भायुर्दयश्चैव अदितिः
सुरभिस्तथा । देवकी रोहिणी चैव वसुदेवस्य धीमतः”

देवकीनन्दन उ० ६त० । वसुदेवपत्न्या देवक्यानन्दने श्रीकृष्णे ।

“नन्दगोपस्य जायैका वसुदेवस्य चापरा । तल्यकां
हि गर्भिण्यौ यथोदा देवकी तथा । देवक्यजनयद्विष्णुं
यथोदा तान्तु कन्यकाम् । सङ्गतेऽभिजिते प्राप्ते सार्द्ध-
रात्रे विभूषिते” हरिवं० ६०अ० “देवकीनन्दनः स्रष्टा
क्षितोऽयः पापनाशनः” विष्णुसं० “गृहीत्वा हरणं प्राप्ते
कृष्णे देवकीनन्दने” भा०आ० १अ० सञ्ज्ञात्वात् लोपो
सुखः [सुगिष्टः कुक् च । देवसम्बन्धिनि ।

देवकीय लि० देवसेदम् गङ्गा० ६ “देवस्य च” पा०ग०तद-

देवकीपुत्र उ० ६त० । श्रीकृष्णे “बभूवाम्नाय दास्यामि

देवकीपुत्रमाश्रितः” हरिवं० १४२अ० २पुरुषयज्ञदर्शन-

विद्यायां चोरनामकाङ्क्षिरसस्य शिष्यभूते कृष्णे च । यज्ञ-

दर्शनसुपक्रम्य “तद्भूतहोर आङ्गिरसः कृष्णाय देवकी-

पुत्रायोक्तोवाचाऽपिपास एव स बभूव सोऽन्तवेलाय

मेतत्तयं प्रतिपद्येताक्षितमस्यच्युतमसि प्राणशंसितम-

सीति” छा०उ० १।१७।६ “तद्भूतत् यज्ञदर्शनं चोरोना-

मतः, आङ्गिरसो गोततः कृष्णाय देवकीपुत्राय शिष्या-

योक्तोवाच तदेतत्तयमित्यादि व्यवहितेन सम्बन्धः । स

चैतद्दर्शनं श्रुत्वाऽपिपास एवान्याभ्यो विद्याभ्यो बभूव ।

इत्यञ्च विशिष्टेयं विद्या यत् कृष्णस्य देवकीपुत्रस्यान्यां

विद्यां प्रति लब्ध्विच्छेदकरीति पुरुषयज्ञविद्यां स्वीति

चोर आङ्गिरसः कृष्णायोक्तो मां विद्यां किञ्चवाचेति तदाह

म एवं यथोक्तयज्ञविदन्वेलायां मरणकाल एतन्मन्त्रतयं

प्रतिपद्येत जपेदित्यर्थः । किं तत् अक्षितमस्त्रीणमक्षतं

वाऽसीत्येकं यजुः भा०अथ परमेश्वरस्य वासुदेवात्मकेश्वरस्य

अन्यशिष्यत्वामुपपत्तौ इह तदन्यस्यैव शिष्यत्वम् । श्रुतौ

सृष्टेः अनादिप्रवाहकूपतया वासुदेवस्य शिष्यत्वकल्पनया

जनकयाज्ञयत्कयोरेव कल्याणरस्ययोरियमाख्यायिका

स्तुत्यर्थेऽन्ये । देवकीसुतादयोऽपि वासुदेवे । “अथ

भाद्रपदे मासि कृष्णाष्टम्यां कलौ युगे । अष्टाविंशतिमे

जातः कृष्णोऽसौ देवकीपुत्रः” ति०त० ब्रह्मप० “न्याधा-

यिगतामभिदेवकीपुत्रम्” भाषः ।

देवकीमातृ उ० देवकी माता यस्य समासान्तविधेरनित्यत्वात् न

कप्, देवकीं मिनोति प्रसूतित्वेन मा-तृच् वा । वासु
देवे श्रीकृष्णे । “पथग्रेतान् देवकीमातृमूर्धन्य संयुगे”
भा०हो० १८अ० प्रथमे विष्णुहे सर्वनामस्थाने परे गुणः
देवकीमातरमित्यादि द्वितीये देवकीमातारमिति भेदः ।

देवकुण्ड न० देवकृतं कुण्डम् । देवखातके सुभूतिः

देवकुम्भा स्त्री महाद्रोण्यां राजनि० ।

देवकुल न० कुल-संहतौ क दीर्घार्थं कुलमल्पद्वारतया सं-
हतम् । अल्पसुखे (दिङ्ल) ख्याते देवगृहभेदे हारा० ।

देवानां श्वंशे श्वसूहे च

देवकुल्या स्त्री देवकृता कुल्या अल्पसरित् । श्वसरिति ग-

ङ्गायाम् इत० । भरोचः कन्यायाः पूर्णिमासः शकन्या-

याञ्च “पत्नी भरोचेसु कला सुषुवे कदेमात्मजा ।

कश्यपं पूर्णमासञ्च यथोरापूरितं जगत् । पूर्णिमा-

स्रुत विरजं विश्वगञ्च परन्तप । देवकुल्यां हरेः पाद-

सौचादुयाऽभूत् सरिद्विः” भाग० ४।१।१२। सा च भर-

तवंशस्य भूक्तः पत्नीभेदः यथाह भाग० ५।१।५।६ “भर-

तस्यात्मजः सुमतिर्नाम” इत्युपक्रमे “प्रतिहृतेः स्तुत्याम-

जभूमानायजनिषाताम् । भूक्तं वदपि कुल्यायासुहृद्यः ततः

प्रस्तारो देवकुल्यायाम्” ।

देवकुसुम न० देवप्रियं कुसुमम् । लवङ्गे अमरः ।

देवकूट न० वशिष्ठाश्वमसच्चिकटस्य तीर्थभेदे “तत्त्वान्मो व

शिष्यस्य लिषु लोकेषु विद्युतः । तत्त्वामिषेकं कुशंणो

वाजमेयमवाप्नुयात् । देवकूटं समासाद्य देवविगणसे-

वितम्” भा०व० ८४अ० ।

देवक्षत्र उ० क्रोष्टुवंशे नृपभेदे “तत्त्वात् करम्भः कारम्भ-

देवरातोऽभवच्चृपः । देवक्षत्रोऽभवत्तस्य देवक्षत्रिर्महा-

यशः । देववर्गस्यो जप्ते देवक्षत्रस्य नन्दनः” हरिवं०

१७अ० । देवानां क्षत्रं नलं यत् । श्यप्ते च “उच्छन्त्यां मे

यजता देवक्षत्रे रुग्णं गवि” ऋ० ५।६।४।७ “देवक्षत्रे

यज्ञे” भा० ।

देवखात न० देवेन खातं खान-क्त । शकृत्विभे शकलाशये

७त० । श्वेषमीपस्ये खाते च “नदीषु श्वेषातेषु तडागेषु

सरित्सु च । स्नानं समाचरेन्नित्यं मर्त्तप्रसवणेषु च”

मत्तः काये क तत्त्वाये अमरः । शृङ्गाणां मरुतः ।

देवलातविल उ० नित्यकर्म० । गुहायाम् अमरः ।

देवगण उ० ६त० । श्वेषसूहे उदर्कस्तय कल्याणि ! तृष्टो देव

गणेश्वरः” भा०भी० १२श्व० । देवगणाश्च लवक्षिं शम्पति-

शब्दे २१५८ उ० उक्ताः वज्रादीसुक्ता “लवक्षिं शत